

[Vesterager.]

jeg ved, hvor ømtaalelige saadanne Mennesker er, man vinder aldrig deres Tillid eller Forstaaelse, hvis de har den allermindste Anelse om, at saadanne Oplysninger paa en eller anden Maade skal bruges imod dem ved en eller anden Lejlighed, de er i høj Grad nervøse og ængstelige, naar de mærker noget i den Retning. Noget af det første, man maa prøve paa over for disse Mennesker for at vinde deres Tillid og være til Hjælp for dem, er, at de føler sig trygge og forvissede om, at Lederen af saadanne Institutioner paa alle mulige Maader vil værne om dem og hjælpe dem til Rette.

Jeg takker i øvrigt den højtærede Minister for hans smukke Udtalelser om det private Initiativ, det er sikkert, at der er sat meget ind paa at gøre en Gerning ad den Vej, og jeg fik det bestemte Indtryk, at Ministeren ogsaa i høj Grad paaskønnede dette.

Med Hensyn til, hvordan Loven vil blive ført ud i Livet — hvad der naturligvis ogsaa har stor Betydning —, forstaar jeg, at der fra Ministerens Side vil blive givet Frihed i høj Grad; ensrettet kan det vel ikke blive, det er ganske givet, det skal det vel heller ikke være, men nogen Samling skulde der gerne være, og jeg haaber, det maa lykkes at faa et forstaaende Tilsyn, som kan blive til Hjælp for disse Hjem og de Mennesker, Hjemmene gerne vil hjælpe.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit maa ikke vente, at jeg skal begynde at referere Landstingsudvalgets Forhandlinger, det anser jeg mig ikke for berettiget til; men der er mellem Medlemmer af Landstingsudvalget og Grupper i alt Fald af Ledere af Hjem af den Slags, der falder ind under Lovens Bestemmelser — navnlig Ledere fra de Kredse af Hjem, som det ærede Medlem interesserer sig mest for —, ført Forhandlinger med det Resultat, at der er givet Tilslutning fra disse Folks Side. Men angaaende disse Forhandlinger maa jeg henvise det ærede Medlem til at søge Underretning hos de Udvalgsmedlemmer, Partiet Venstre har haft i Landstingsudvalget; i øvrigt mener jeg, at det ærede Medlem kunde have søgt denne Underretning, før vi begyndte Førstebehandlingen her i Dag. Naar jeg brugte det Udtryk, at det maatte være muligt at skaffe Penge ad anden Vej, var det ikke en Bemærkning i al Almindelighed om alle mulige Hjem; jeg sagde udtrykkeligt, hvor der var Tale om

Hjem, om hvilke hele Befolkningen samlede sig i fuld Sikkerhed for, at det virkelig var et Hjem, der gjorde Gavn. I saadanne Tilfælde anser jeg det for muligt ad anden Vej at skaffe de nødvendige Midler, hvis Hjemmene ikke selv er i Stand til at skaffe den Del, de efter Lovforslaget skal betale.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dykkernæring og Betryggelse af Dykkerarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 943).

Sagen sattes til Forhandling.

Anden Næstformand (Ulrich): Da Ministeren for Handel, Industri og Søfart er forhindret i at være til Stede, giver jeg Ordet til Socialministeren.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig til det høje Folketings velvillige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Dykkernæring og Betryggelse af Dykkerarbejde, saaledes som dette Lovforslag foreligger vedtaget ved tredje Behandling i Landstinget den 27. d. M.

I Danmark har vi ikke hidtil haft nogen Lovgivning, der tager Sigte paa at afværge de Farer, som er forbundet med Udførelse af Dykkerarbejde. Saa vidt mig bekendt er der vel ikke i de senere Aar indtraadt alvorlige Dykkerulykker herhjemme, men tidligere har saadanne Ulykker fundet Sted, og Erfaringen i Udlandet viser, at Dykkerarbejde, som det ogsaa vil være almindelig bekendt, er forbundet med betydelig Risiko. Under disse Omstændigheder har Handelsministeren anset det for betænkeligt ikke nu at imødekomme de Ønsker, der er fremsat fra den Kreds af Borgere, som udøver dette farlige Erhverv, om, at der tilvejebringes saadanne Beskyttelsesforanstaltninger, som Erfaringen og Udviklingen har vist er fornødne. Ganske vist er Dykkernes Antal forholdsvis ringe, sammenlignet med andre Grupper af Arbejdere, men denne Omstændighed kan ikke medføre, at de derfor har mindre Krav